

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ประกอบด้วย การสำรวจอุบัติเหตุในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนราชินีของปีการศึกษาที่ผ่านมา คือ ปีการศึกษา 2547 การสัมภาษณ์เชิงลึก นักเรียน ผู้ปกครองและครู เพื่อวิเคราะห์สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุในโรงเรียน และนำมาพัฒนารูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุ จากนั้น ประเมินผลรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งในการศึกษาได้ดำเนินการตามระเบียบวิจัย ดังนี้

3.1 วิธีการศึกษา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

3.3 การเก็บข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.4 การดำเนินการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิธีการศึกษา

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการศึกษาวิจัยออกเป็น 4 ระยะดังนี้

3.1.1 ระยะที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของการเกิดอุบัติเหตุในนักเรียน

1. ศึกษาข้อมูลจากรายงานบันทึกการเกิดอุบัติเหตุของนักเรียน สํารวจและทบทวนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความปลอดภัยของนักเรียนและผู้ปกครอง โดยใช้แบบสอบถามและจากการทบทวนงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาข้อมูลด้านการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในนักเรียนจากครูประจำชั้น ครูสอนวิชาพลศึกษา วิชาสุขศึกษาและวิชาयูวกาชาด โดยการสร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้เข้าถึงข้อมูล จากนั้นสำรวจสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน การบริหารงานด้านความปลอดภัยในโรงเรียนตามแนวปฏิบัติ 13 ประการของโรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย

3. สัมภาษณ์ (อย่างไม่เป็นทางการ) นักเรียน ผู้ปกครอง ครูประจำชั้นและครูสอนวิชาพลศึกษา วิชาสุขศึกษาและวิชาयูวกาชาด

4. สนทนากลุ่ม (ครั้งที่ 1) กับนักเรียน ผู้ปกครอง ครูประจำชั้น โดยวิเคราะห์ตามข้อมูลที่ได้ในข้อที่ 3 มาเป็นแนวคำถามในการสนทนากลุ่ม โดยการให้นักเรียน ผู้ปกครอง ครูประจำชั้นได้ร่วมกันสะท้อนคิด เข้าใจ และตระหนักถึงสถานการณ์อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในนักเรียน

5. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุในเด็กนักเรียน ศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนและผู้ปกครอง โดยใช้แบบสอบถามเป็นแนวในการศึกษาและใช้สังเกตอย่างมีส่วนร่วมต่อนักเรียน ผู้ปกครองและครูประจำชั้นในการสนทนากลุ่มแต่ละครั้ง

6. เมื่อได้วิเคราะห์สถานการณ์ของปัญหาในเบื้องต้นจนมีความชัดเจนแล้ว ผู้วิจัยจึงนำผู้ร่วมวิจัยเข้าสู่กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมใน 4 ขั้นตอน คือ การสังเกต การวางแผน การปฏิบัติและการสะท้อนคิด ทั้งนี้ การวิเคราะห์สถานการณ์ของปัญหา จะอยู่ในระยะของการสังเกต เพื่อให้การวางแผนการปฏิบัติ การสะท้อนคิดในกระบวนการลำดับต่อไปเกิดความครอบคลุมมากที่สุด

3.1.2 ระยะที่ 2 วางแผนปฏิบัติเพื่อหาแนวทางในการป้องกันอุบัติเหตุ

1. สนทนากลุ่ม (ครั้งที่ 2) เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงที่พบในนักเรียนกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง คือนักเรียนชั้น ป. 1 – 3 และกลุ่มปกติ ด้วยการนำเสนอสถานการณ์สมมติ

2. ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนในโรงเรียนต่อเด็กนักเรียน ผู้ปกครองและครูประจำชั้น โดยจัดกระบวนการกลุ่ม ให้ทุกคนช่วยกันสะท้อนคิดข้อมูลเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและวางแผนปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในเด็ก

3. นำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มครั้งที่ 2 เสนอต่อผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของเด็กนักเรียนใน โรงเรียน เพื่อสะท้อนคิดถึงความเป็นไปได้ของแนวทางที่กลุ่มสนทนาได้วิเคราะห์ร่วมกัน

4. ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลทั้งหมดต่อนักเรียน ผู้ปกครอง ครูประจำชั้น เพื่อให้เกิดการสะท้อนคิดแสดงความคิดเห็นในการสนทนากลุ่ม (ครั้งที่ 3) และวางแผนปฏิบัติอีกครั้ง

5. นำข้อมูลที่ได้จากการสะท้อนคิดครั้งที่ 3 มาพัฒนาเป็นรูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุในนักเรียน โรงเรียนราชินี กรุงเทพมหานคร

3.1.3 ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุที่พัฒนาขึ้น

นำรูปแบบที่ได้จากการพัฒนา มาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2548

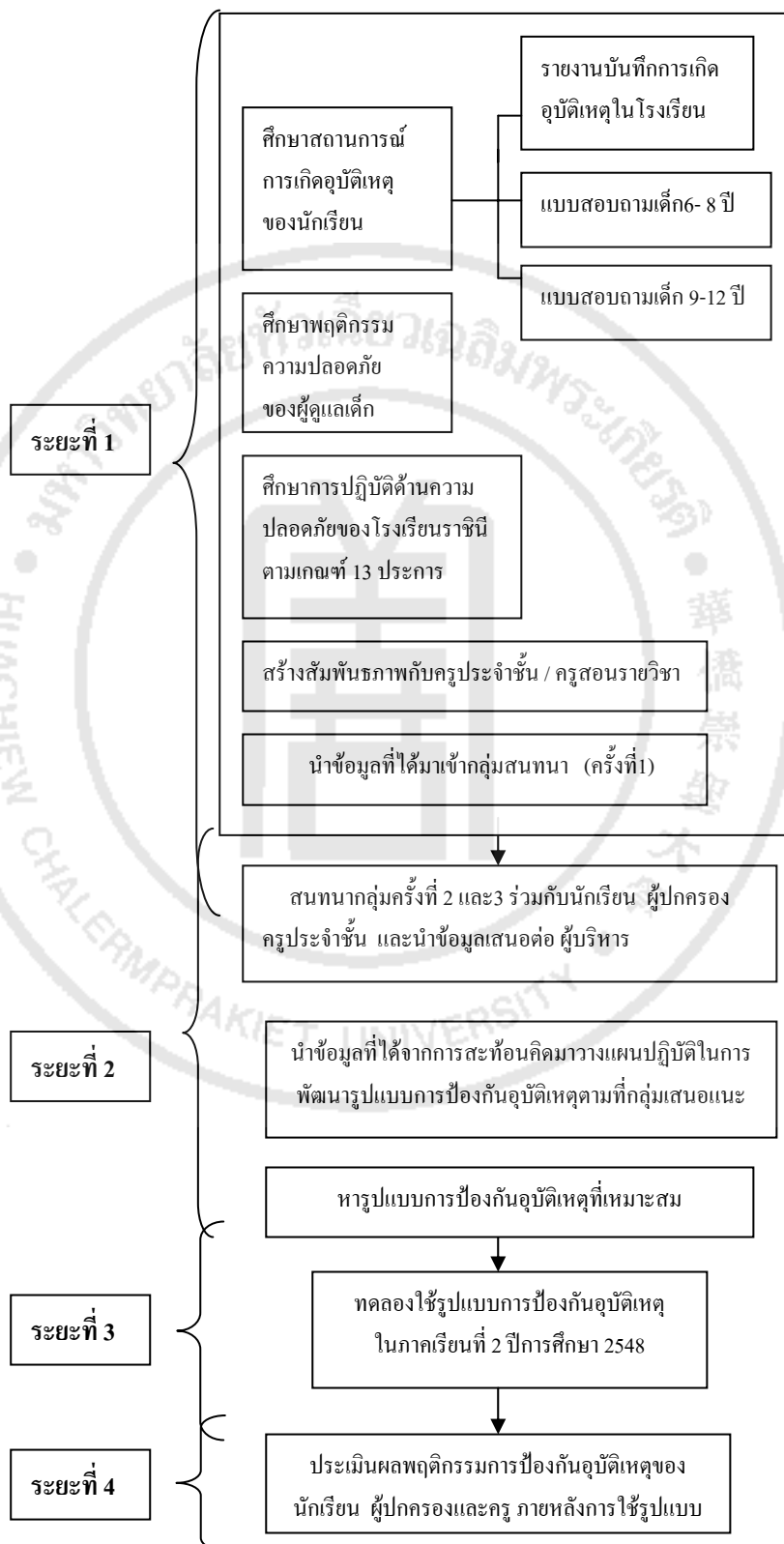
3.1.4 ระยะที่ 4 ประเมินผลหลังทดลองใช้รูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุ

หลังจากทดลองใช้รูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุในนักเรียนโรงเรียนราชินีที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ติดตามและประเมินผลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของนักเรียน ผู้ปกครองและครู

จากกระบวนการวิจัยดังกล่าว รวมระยะเวลาของการศึกษาจากระยะที่ 1 คือ การวิเคราะห์สถานการณ์ของการเกิดอุบัติเหตุในนักเรียน ระยะที่ 2 วางแผนปฏิบัติเพื่อหาแนวทางในการป้องกันอุบัติเหตุ ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุที่พัฒนาขึ้น และระยะที่ 4 ประเมินผลหลังทดลองใช้รูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุ รวมทั้งสิ้น 1 ภาคการศึกษา (ประมาณ 4 เดือน) ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 3.1

แผนภูมิที่ 3.1
สรุปขั้นตอนวิธีการดำเนินวิจัย

3.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ กลุ่มเด็กวัยเรียนที่มีอายุ 6 –12 ปี และกำลังศึกษา อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนราชินี กรุงเทพมหานคร จำนวนประชากร ทั้งหมดมี 1,630 คน ผู้ปกครอง ครูฝ่ายการสอนและครูพยาบาล

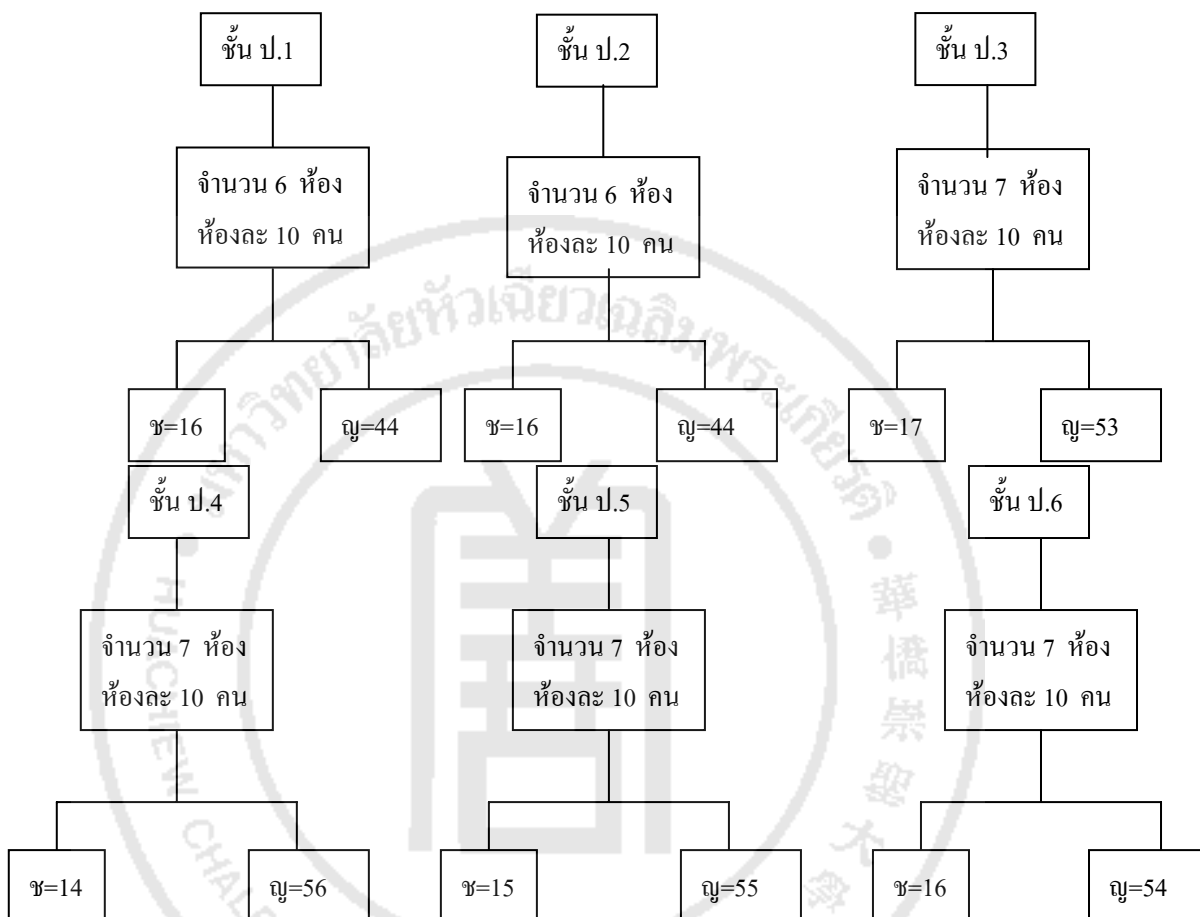
3.2.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากสูตรตาราง สำเร็จรูปของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan) (ภาคผนวก ง.) ได้ขนาดตัวอย่างนักเรียน 310 ราย และการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างไว้มากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ คำนวณได้จริง คือ 400 ราย เพื่อป้องกันการไม่สมบูรณ์ของข้อมูลแต่ในการศึกษาจริงปรากฏว่ามี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 393 ราย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ส่งแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 7 ราย

3.2.2.1 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- 1) กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ในแต่ละชั้นเรียนกำหนดโควตานักเรียนชายและหญิงจากทุกห้อง ห้องละ 10 คนเท่ากัน แต่เนื่องจากนักเรียนชายในแต่ละห้องมีจำนวนไม่มาก โดยเฉลี่ยประมาณห้องละ 2 – 3 คน ประกอบกับการทบทวนวรรณกรรม พบว่า อัตราการเกิดอุบัติเหตุจะเกิดในเด็กนักเรียนชาย มากกว่าเด็กนักเรียนหญิง ผู้วิจัยจึงได้นำนักเรียนชายทุกคนมาเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา
- 3) สำหรับจำนวนนักเรียนหญิงที่เหลือใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้ครบจำนวน 10 คน ตามโควตาที่กำหนด (ขั้นตอนการคัดเลือกแสดงในแผนภูมิที่ 3.2)

แผนภูมิที่ 3.2
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การเก็บข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.3.1 การเก็บข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบรายงานบันทึกการเกิดอุบัติเหตุของเด็กนักเรียนในโรงเรียนและแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กอายุ 6 – 8 อายุ 9 – 12 ปี และของผู้ปกครองนักเรียนอายุ 6 – 12 ปี มีรายละเอียดดังนี้

1. รายงานบันทึกการเกิดอุบัติเหตุของนักเรียนในโรงเรียนราชินี ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่เกิดอุบัติเหตุ เวลา ลักษณะอาการจากอุบัติเหตุ
2. แบบสอบถาม จำนวน 3 ชุดหลัก คือ ถามเด็กนักเรียน มี 2 ชุด ถามผู้ปกครองมี 1 ชุด

2.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กอายุ 6 – 8 ปี สำหรับให้นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 2 เป็นผู้ตอบ (จำนวน 120 คน) ซึ่งในแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

2.1.1) ส่วนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป (ตัวอย่างภาคผนวก ข.)

2.1.2) ส่วนที่ 2 เป็นรูปภาพประกอบคำบรรยายเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ มีจำนวน 25 ภาพ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ถามให้นักเรียนเลือกตอบว่า เคยปฏิบัติตามภาพ หรือไม่ เคยปฏิบัติตามภาพ ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้ ถ้าตอบว่าเคยปฏิบัติตามรูปภาพให้ 1 คะแนน ถ้าไม่เคยปฏิบัติตามรูปภาพให้ 0 คะแนน

2.2 แบบสอบถามชุดที่ 2 พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กอายุ 9 – 12 ปี สำหรับให้นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 6 (จำนวน 280 คน) เป็นผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งในแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วน เช่นกัน คือ

2.2.1) ส่วนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป (ตัวอย่างภาคผนวก ข.)

2.2.2) ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกและคำถามเชิงลบ โดยคำถามเชิงบวก จะเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยจำนวน 4 ข้อ ส่วนคำถามเชิงลบ จะเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง จำนวน 16 ข้อ

ลักษณะของคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนี้เป็นประจำสม่ำเสมอ ปฏิบัติบ่อยครั้งแต่ไม่ประจำ หมายถึง นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนี้บ่อยครั้งแต่ไม่ประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง/นาน ๆ ครั้ง หมายถึง นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนี้เป็นบางครั้ง/นาน ๆ ครั้ง

ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง นักเรียนไม่เคยปฏิบัติตามข้อความนี้เลย

เกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้

		ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้คะแนน	4	1
ปฏิบัติบ่อยครั้งแต่ไม่ประจำ	ให้คะแนน	3	2
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง/นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2	3
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้คะแนน	1	4

2.3 แบบสอบถามชุดที่ 3 พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้ปกครองเด็กอายุ 6 – 12 ปี และกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม (จำนวน 393 คน) ซึ่งมี 2 ส่วนเช่นกัน คือ

2.3.1) ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและของเด็กในปกครองใน (ตัวอย่างภาคผนวก ข.)

2.3.2) เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ มีทั้งหมด 20 ข้อ มีทั้งคำถามเชิงบวกและคำถามเชิงลบ โดยคำถามเชิงบวกเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยจำนวน 11 ข้อ ส่วนคำถามเชิงลบเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงจำนวน 9 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับข้อ 2.2.2

2.4 แบ่งคะแนนการปฏิบัติ ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้การแบ่งคะแนนแบบอิงกลุ่ม (กัญญา สินทรต้นศิริ และ อุษาวดี จันทรสนธิ. 2524) ได้ดังนี้

การปฏิบัติอยู่ในระดับสูง หมายถึง มีคะแนนการปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 76 ขึ้นไป

การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง หมายถึง มีคะแนนการปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 51 – 75

การปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ หมายถึง มีคะแนนการปฏิบัติไม่เกินร้อยละ 50

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือมีดังนี้

1) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยของสุนัยวิชัย เพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก (อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์. 2546) มาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยปรับให้สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและข้อมูลพื้นฐานจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับแล้วมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (รายนามอยู่ในภาคผนวก ค.) เป็นผู้ตรวจสอบความตรงในเนื้อหา ความถูกต้องและชัดเจนของการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3) นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย

4) คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นและหาคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยสูตร KR - 20 สำหรับการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเด็กอายุ 6 – 8 ปี และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (ยูวดี ฤชา. 2537 : 127) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเด็กอายุ 9 – 12 ปีและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผู้ปกครองซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือแต่ละฉบับดังนี้

1. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเด็กอายุ 6 – 8 ปี	= .86
2. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเด็กอายุ 9 – 12 ปี	= .85
3. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผู้ปกครอง	= .86

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้จัดการ โรงเรียนราชินี กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลก่อนการพัฒนา รูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยเข้าพบครูหัวหน้าแผนกประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 เพื่อขอความร่วมมือและชี้แจงในรายละเอียดของการเก็บข้อมูล พร้อมกำหนดวันเวลาที่จะเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลในวันที่ 12 มีนาคม 2548

2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามชุดที่ 2 ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 และแบบสอบถามชุดที่ 3 ให้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 เป็นผู้ตอบ โดยครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 เป็นผู้แจกแบบสอบถามนักเรียนและผู้ปกครองตามจำนวนที่ได้คัดเลือกไว้แล้วห้องละ 10 คน ผู้วิจัยได้กำหนดวันที่จะรับแบบสอบถามกลับคืนภายใน 1 สัปดาห์ รวมเก็บแบบสอบถามฉบับที่ผู้ปกครองนักเรียนเป็นผู้ตอบได้คืนทั้งสิ้น 393 ราย และฉบับที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 6 ตอบได้รับคืนครบ 280 ราย

3) ในส่วนของแบบสอบถามชุดที่ 1 ที่ใช้รูปภาพประกอบ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บด้วยตัวเองเนื่องจากเป็นเด็กเล็กต้องอ่านคำถามให้นักเรียนฟังแล้วเลือกตอบ

4) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ ก่อนนำมาวิเคราะห์ ตามวิธีทางสถิติต่อไป

3.3.3 การพิทักษ์สิทธิของนักเรียน ผู้ปกครองและครู

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ถือว่าจรรยาบรรณของนักวิจัย เป็นสิ่งที่นักวิจัยต้องคำนึงถึงมากที่สุด เนื่องจากนักวิจัยจะต้องเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลและกระทำกิจกรรมต่าง ๆ กับนักเรียน ผู้ปกครองและครู ในฐานะของผู้ร่วมวิจัยอย่างใกล้ชิด นักวิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิของนักเรียน ผู้ปกครองและครู โดยเคารพสิทธิความเป็นส่วนตัว ปกปิดความลับของนักเรียน ผู้ปกครองและครู ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิให้ผู้ร่วมวิจัยทุกราย โดยการแนะนำตัวเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการเก็บข้อมูล และระยะเวลาของการวิจัย พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงสิทธิในการตอบรับ และปฏิเสธการเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ ในระหว่างการวิจัย หากนักเรียน ผู้ปกครองและครูไม่พอใจ หรือไม่ต้องการต่อเนื่องการวิจัย ผู้ร่วมวิจัยสามารถยุติการเข้าร่วมได้โดยมิต้องแจ้งเหตุผล ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการวิจัยจะนำเสนอเป็นภาพเท่านั้นไม่มีการเปิดเผยชื่อและนามสกุลที่แท้จริง (ภาคผนวก ก.)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences) กำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

- (1) ข้อมูลทั่วไป โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ
- (2) ข้อมูลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้ปกครองและเด็กนักเรียน โดยการคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (3) เปรียบเทียบปัจจัยการเกิดอุบัติเหตุในนักเรียนกับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของนักเรียน โดยการทดสอบค่า t-test
- (4) เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูภายหลังการใช้รูปแบบการป้องกันอุบัติเหตุ โดยการทดสอบค่า Paired Sample t-test